

стихотворение съ начало „Ὡς πότα παλληχάρια“, което приканвало гръцкия народъ къмъ възстание; 2) че разпространявалъ образа на Александъръ Македонски, за да запознае гръцитѣ съ подвизитѣ на този чутенъ тѣхенъ херой отъ миналото; 3) че „желаялъ винаги освобождението на Гърция отъ турското иго“, като предпочиталъ да бжде дори самъ дяволътъ господарь на страната, вмѣсто единъ тиранинъ като турчинтъ; 4) че се билъ тъкмѣлъ да се обърне съ писмо къмъ коменданта на френската армия въ Гърция, за да подпомогне той гръцкото освобождение, но като узналъ, че френци и турци сж въ добри взаимни отношения, отказалъ се отъ това намѣрение; и най-сетне, 5) че пратилъ да се напечата единъ революционно-демократически катехизисъ и две пѣсни противъ тиранитѣ. По признание на другитѣ арестувани, Ригасъ ималъ намѣрение да замине за полуостровъ Морея, за да спечели довѣрието на майнотитѣ, потомци на старитѣ спартяни, и подготви освобождението на тая часть отъ Гърция. После щѣлъ да иде въ Епиръ за да се съедини тамъ съ сулиотитѣ и да напредне въ Македония, Албания и сжщинска Гърция, гдето трѣбвало да се устрои управление по примѣръ на френското.

Този борчески ентузиазъмъ на Ригасъ и на другаритѣ му върви редомъ съ едно друго идейно течение всрѣдъ гръцкитѣ патриоти, именно съ проповѣдта за едно чисто културно въздигане на народа, както това се застѣпва особено настойчиво отъ авторитетния лѣкаръ и филологъ Адамантий Кораи (1748—1833). Отъ Парижъ, и още преди революцията, Кораи става учител на младитѣ и инициаторъ за духовното възраждане на народа, чрезъ книгитѣ си върху езикъ и нрави на праѣдитѣ, чрезъ преводитѣ си, чрезъ пожелания и примѣръ за издаване речници и други съчинения, или за отваряне училища и библиотеки. Въ негови очи политическото възраждане и народната свобода могатъ да бждатъ достигнати едничко чрезъ плано-мѣрна подготовка, чрезъ мирна пропаганда всрѣдъ културно и умствено изостаналитѣ народни маси. Дветѣ идеологии — революционна и еволюционна — се допълнятъ взаимно, за да породятъ повсемѣстно движение, улеснено въ значителна степенъ отъ материалния напредѣкъ, на който се радва въ този периодъ Гърция. Подпомогнати отъ руската и турската политика, гръцкитѣ търговци проявяватъ следъ 1774 г. (Кючюкъ-